هرکس ظلمی به برادرش نموده، خواه به آبروی او لطمه زده یا هر حقّ دیگری از او پایمال کرده است، همین امروز و پیش از فرارسیدن روزی که درهم و دیناری وجود ندارد، از او حلالیت بخواهد.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «مَنْ كَانتْ عِنْدَه مَظْلَمَةٌ لأَخِيه، مِنْ عِرْضِهِ أَوْ مِنْ شَيْءٍ، فَلْيتَحَلَّلْه مِنْهُ الْيوْمَ قَبْلَ أَنْ لا يكُونَ دِينَارٌ ولا دِرْهَم، إنْ كَانَ لَهُ عَملٌ صَالحٌ أُخِذَ مِنْهُ بِقَدْرِ مَظْلَمَتِهِ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ حَسَنَاتٌ أُخِذَ مِنْ سيِّئَاتِ صاحِبِهِ فَحُمِلَ عَلَيْهِ»: «هرکس ظلمی به برادرش نموده، خواه به آبروی او لطمه زده یا هر حقّ دیگری از او پایمال کرده است، همین امروز و پیش از فرارسیدن روزی که درهم و دیناری وجود ندارد، از او حلالیت بخواهد. اگر اعمال نیکی داشته باشد، (روز قیامت) به اندازه ی ظلمی که نموده، از نیکی هایش کسر می شود (و به حسابِ کسی که به او ظلم کرده، منظور می گردد) و اگر اعمال نیکی نداشته باشد، از گناهان مظلوم می گیرند و بر دوش ظالم می گذارند».

[صحیح است] [به روایت بخاری]

این حدیث نمونه ای از عدالت اجتماعی را به تصویر می کشد که اسلام مشتاق انتشار آن در بین مسلمانان است. ابوهریره رضی الله عنه خبر می دهد که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «هرکس به برادر دینی اش ظلم نموده و ظالمانه چیزی از او گرفته یا او را مورد تعرض قرار دهد، مثلا آبروی وی را خدشه دار کند؛ همان آبرویی که هر مسلمانی در حفظ و مصون ماندن آن از هر عیب و نقصی می کوشد؛ یا اینکه ظلم وی در حق او مالی باشد و مال او را بگیرد یا او را از بهره بردن از مالش باز دارد؛ در هریک از این موارد تا زمانی که ظالم در دنیا هست، باید از مظلوم حلالیت بطلبد؛ و تعبیر نمودن از حضور در دنیا به «الیوم» تاکیدی برای تعجیل در این زمینه می باشد، قبل از اینکه دینار و درهمی در روز قیامت نیابد. و این یعنی بر ظالم واجب است تا زنده است و از فرصت زندگی در دنیا برخوردار است، از مظلوم حلالیت بخواهد ولو اینکه ظلمش را با پرداخت درهم و دینار جبران کند؛ چون پرداخت دینار و درهم در دنیا جهت حلالیت طلبیدن، آسان تر است از اینکه مظلوم ظالم را حلال نکند و در روز قیامت از نیکی های ظالم بردارند یا گناهان مظلوم را بر دوش ظالم بگذارند. چون در صورت حلال نکردن مظلوم، در روز قیامت از عمل صالح ظالم به مقدار ظلمی که به مظلوم روا داشته بر می دارند. – مقدار و میزان طاعت و معصیت از نظر کمی و کیفی امری مربوط به الله متعال می باشد -. اما اگر جنایتکار و ظالم در روز قیامت از مفلسان باشد و اصلا عمل نیک و صالحی نداشته باشد، یا به میزان ظلمی که روا داشته عمل نیک و صالحی نداشته باشد، محاسبه ی سخت و دشواری خواهد داشت و به عذاب وی افزوده می گردد و از گناهان مظلوم برداشته شده و بر دوش ظالم گذاشته می شود و برای او محاسبه می گردد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/5438